Dispozitivul hotărîrii pronunţat public la 15 octombrie 2025,

Cererea de apel înregistrată la data de 23 octombrie 2025,

Conform art. 236 alin. (6) CPC în cazurile prevăzute la alin.(5), completul de judecată va întocmi hotărîrea integrală în termen de 45 de zile lucrătoare de la data solicitării, atacării sau pronunţării dispozitivului hotărîrii, după caz.

Dosarul nr. 2c-272/2025
Cererea nr. 2-25020960-12-2c-17022025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

15 octombrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din
Preşedinte de şedinţă, judecător Georgeta Grozav
Grefier Ana Ciobanu

Cu participarea:
R/reclamantului – Cojuhari Vitalie, procura din 01 ianuarie 2025, valabilă 3 ani,
R/pîrîtului – avocat Pocoznoi Rodica, mandat nr. ***** din 22 mai 2025,

examinînd în şedinţă de judecată publică cererea de chemare în judecată depusă de SA „Dacia – LV” către SRL „Viocris – Impex” privind încasarea datoriei, dobînda de întîrziere şi încasarea cheltuielilor de judecată,

a constatat:

La 13 februarie 2025 SA „Dacia – LV” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL „Viocris – Impex” privind încasarea datoriei, dobînda de întîrziere şi încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acţiunii reclamantul a invocat că, potrivit contractului de vânzare-cumpărare nr. 88 din 01 ianuarie 2021, a livrat marfă către SA „Dacia – LV” în volumul şi asortimentul solicitat. Conform pct. 4 al acordului adițional, furnizorul SRL „Viocris – Impex” are dreptul să-şi stimuleze consumatorii finali inclusiv prin acordarea de reduceri în promoții, compensând aceste cheltuieli lunar prin emiterea unei facturi. Însă, SRL „Viocris – Impex” nu a emis factura, necătând la faptul că singur a solicitat, prin agentul său Oleg Vlas prin email-ul indicat şi în contract, participarea la promoții în lunile septembrie - octombrie 2023, încălcând această prevedere a contractului menționat. Pârâtul nu a achitat această reducere pentru lunile septembrie 2023 în sumă de 101.202,82 lei, octombrie 2023 în sumă de 5.818,69 lei și nu a achitat compensarea reducerii pentru promoții pe luna septembrie 2023 în sumă de 26.543,23 lei şi luna octombrie 2023 în sumă de 54.220,40 lei, acumulând în total o datorie în sumă de 187.785,14 lei.

SA „Dacia – LV” a invocat că, fără a rezoluționa contractul menționat, din luna noiembrie 2023 SRL „Viocris – Impex” a încetat să livreze marfă şi a refuzat fără a avea o bază legală sau condiție contractuală să compenseze reducerile pentru promoții, începând din luna noiembrie 2023, dar de facto deja avea datorie pe reducere pe septembrie-octombrie 2023 şi pe promoții pentru septembrie-octombrie 2023. Totodată, scrisoarea privind refuzul de a participa în promoții este datat cu 03 noiembrie 2023, evident marfa SRL „Viocris – Impex” a fost exclusă din toate promoțiile începând din noiembrie 2023, însă datoria urmează a fi achitată, deoarece conform scrisorilor electronice ale agentului SRL „Viocris – Impex”, Oleg Vlas anume ei au propus lista și mărimea reducerii de promoție pentru lunile septembrie-octombrie 2023 și consumatorul final a beneficiat de aceste reduceri, astfel majorându-se volumul vânzărilor SRL „Viocris – Impex”, ca rezultat al reducerilor de promoții din luna septembrie-octombrie 2023. Astfel, în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă a transmis pârâtului scrisoarea din 15 decembrie 2023, apoi pretenția din 19 ianuarie 2024 prin care s-a solicitat achitarea în termen de 7 zile a datoriei existente, însă pârâtul nu a achitat datoria în mărime de 187.785,14 lei.

Reclamantul SA „Dacia – LV” a solicitat admiterea acțiunii și încasarea din contul pârâtului SRL „Viocris – Impex” în beneficiul reclamantului a datoriei în mărime de 187.785,14 lei, dobânzii de întârziere în mărime de 12.392,94 lei și a cheltuielilor de judecată.

La 20 mai 2025, avocatul Pocoznoi Rodica în interesele pârâtului SRL „Viocris – Impex” a depus referință la cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Dacia – LV”, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de SA „Dacia – LV”, ca fiind neîntemeiată (f.d. 83-86). În susținerea referinței a indicat că, după cum

este indicat în cererea de chemare în judecată între părți a fost încheiat contractul de vânzare - cumpărare nr. 88 din 01 ianuarie 2021, prelungit automat pentru următorii ani calendaristici. În conformitate cu pct. 9.1. al contractului şi pct. 1 al acordului adițional la contractul dintre părți, furnizorul oferă cumpărătorului o reducere în valoare de 15% din costul total al furnizărilor lunare. Reducerea se acordă prin emiterea facturii fiscale corespunzătoare în termen până la data de 15 a lunii următoare celei pentru care se acordă reducerea. Reducerea se eliberează după semnarea actului de verificare între părți pentru perioada de raportare. În conformitate cu pct. 4 al acordului suplimentar la contractul de vânzare-cumpărare din 01 ianuarie 2021, pe parcursul anului calendaristic, furnizorul are dreptul de a-și recompensa consumatorii finali cu un bonus suplimentar, iar cantitatea şi suma vor fi indicate în factura suplimentară, lunar. Reieşind din prevederile contractuale enunțate, furnizorul va oferi Cumpărătorului reducere în valoare de 15% din costul total al furnizărilor lunare după semnarea actului de verificare între părți pentru perioada de raportare, aceasta presupunând respectarea de către ambele părți a obligațiilor contractuale ce vizează livrarea în termen a mărfii, calitatea acestea, respectiv achitarea în termen a plăților pentru marfa livrată.

Avocatul Pocoznoi Rodica în interesele pârâtului SRL „Viocris – Impex” a indicat că, pe parcursul anilor între părți a existat o colaborare fructuoasă, neexistând careva divergențe pe marginea neexecutării sau executării necorespunzătoare a contractului indicat supra. Cu toate acestea, în ultima perioadă, din partea reclamantului frecvent se înregistrau întârzieri şi restanțe mari la achitări pentru marfa livrată de către pârât, plăți ajunse la scadență. În legătură cu acest fapt, din partea reprezentanților SRL „Viocris – Impex” au fost expediate în adresa SA „Dacia – LV” numeroase solicitări de plată a datoriilor scadente pentru marfa livrată, precum și avertizări că vor fi stopate livrările dacă nu vor avea loc achitările, ș.a., însă reprezentanții reclamantului, fie achitau doar parțial din suma scadentă, fie doar promiteau efectuarea transferurilor bănești, iar uneori ignorau solicitările pârâtului. Pe cale de consecință, din cauza neefectuării achitărilor plăților scadente în termenii prevăzuți de către reclamant, fiind avertizat de nenumărate ori, începând cu luna octombrie 2023, SRL „Viocris – Impex” nu a mai livrat marfă către reclamant. De asemenea, în vederea aplanării situației neplăcute dintre părți, reclamantul e eliberat actul de verificare a decontărilor reciproce, care a fost semnat şi ștampilat de ambele părți și care confirmă că la data de 31 octombrie 2023, SA „Dacia – LV” are datorii față de SRL „Viocris – Impex” în mărime de 1.209.085,71 lei. Tot în acest act de verificare a decontărilor reciproce este introdusă şi factura fiscală din 20 octombrie 2023, seria AA S2103663 în sumă de 21.821,03 lei emisă de SRL „Viocris – Impex” în baza actului de calculare servicii de reduceri pe luna septembrie-octombrie 2023.

Pîrîtul a susținut că, având în vedere că actul de verificare a decontărilor reciproce indică recunoașterea datoriei de către contra parte, acest fapt presupune că, urmare a semnării actului de verificare a decontărilor reciproce, părțile au stabilit de comun acord circulația produselor și a numerarului între acestea pentru o anumită perioadă, precum şi prezența datoriilor unei părți față de cealaltă la o anumită dată. Pe cale de consecință, reclamantul urma să achite datoriile scadente față de pârât, ulterior părțile să continue executarea contractului în modul corespunzător. Însă, deoarece reclamantul așa şi nu a stins datoriile scadente față pârât, plățile fiind tergiversate, SRL „Viocris – Impex" a fost pus în situația de a se adresa cu cerere de chemare în judecată împotriva SA „Dacia – LV" privind încasarea sumei, iar imediat după recepționarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a stins datoria. Ulterior, fiind concretizată cererea de chemare în judecată, prin hotărârea judecătorească din 06 noiembrie 2024, s-a dispus încasarea de la SA „Dacia – LV" în beneficiul SRL „Viocris – Impex" a dobânzii de întârziere şi compensarea cheltuielilor de judecată, hotărârea fiind executată. În ceea ce privește pretenția reclamantului privind încasarea dobânzii de întârziere, aceasta comportă un caracter subsecvent în raport cu pretenția privind încasarea sumei cu titlu de datorie.

Examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge acţiunea înaintată de SA „Dacia – LV", reieşind din următoarele considerente.

Conform art. 239 CPC, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Potrivit art. 240 alin. (1) CPC, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Din materialele cauzei se constată că, la 01 ianuarie 2021, între SA „Dacia – LV" în calitate de cumpărător și SRL „Viocris – Impex" în calitate de furnizor a fost încheiat contractul de vânzare - cumpărare nr. 88, potrivit căruia, furnizorul s-a obligat să furnizeze marfă, iar cumpărătorul s-a obligat să o accepte și să plătească în timp util, în conformitate cu condițiile acestui contract. De asemenea, între părți a fost încheiat și un acord suplimentar la contractul de vânzare-cumpărare (f.d. 8-11, 12-16).

La 15 decembrie 2023, SA „Dacia – LV" a expediat în adresa SRL „Viocris – Impex" o notificare prin care a solicitat emiterea facturilor pentru bonusuri și promoții pentru lunile septembrie - noiembrie 2023, care conform actului de verificare, bonusul

este în sumă de 107.121,51 lei și promoțiile în sumă de 80.763,60 lei. Notificarea a fost recepționată de pârât la data de 18 decembrie 2023 (f.d. 75).

În ședința de judecată s-a constatat că, la 21 decembrie 2023, SRL „Viocris – Impex" s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere de chemare în judecată către SA „Dacia – LV" privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, la 19 ianuarie 2024, SA „Dacia – LV" a expediat în adresa SRL „Viocris – Impex" o reclamație prin care a solicitat în termen de 7 zile eliberarea facturilor pentru bonusul în sumă de 107.121,51 lei și promoțiile în sumă de 80.763,63 lei, iar în total suma de 187.785,14 lei. În caz contrar, vor fi nevoiți să intervină cu o acțiune reconvențională în dosarul civil 2-23183351-12-2c-21122023, solicitând suma indicată, dobânda de întârziere și cheltuielile de judecată. Însă, deși reclamația a fost recepționată de pârât la 25 ianuarie 2024, ultimul nu a reacționat în niciun mod (f.d. 76).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 06 noiembrie 2024 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Viocris – Impex" împotriva SA „Dacia – LV" cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, s-a încasat de la SA „Dacia – LV" în beneficiul SRL „Viocris – Impex" dobânda de întârziere pentru perioada 29 noiembrie 2023-18 decembrie 2023 în mărime de 3.362, 34 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat proporțională pretențiilor înaintate în mărime de 12.373,42 lei și cheltuielile suportate pentru serviciile de traducere în mărime de 880 lei, iar cererea de compensare a cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat în partea ce depășește suma încasată, s-a respins ca neîntemeiată (f.d. 92).

Iar la 13 februarie 2025, reclamantul SA „Dacia – LV" s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată către SRL „Viocris – Impex" privind încasarea din contul pârâtului SRL „Viocris – Impex" în beneficiul reclamantului a datoriei în mărime de 187.785,14 lei, dobânzii de întârziere în mărime de 12.392,94 lei și a cheltuielilor de judecată (f.d. 4-5).

Potrivit art. 9 alin. alin. (1), (2) lit. a) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Iar în conformitate cu prevederile art. 11 Cod civil, buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea

în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic. În special, este contrar bunei-credinţe ca o parte să acţioneze în contradicţie cu declaraţiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declaraţii sau acel comportament.

Conform art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 775 alin. (1) Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Conform art. 858 alin. alin. (1), (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Instanţa de judecată reţine că, în cadrul examinării cauzei s-a confirmat faptul relaţiilor comerciale între părţi şi anume SRL „Viocris – Impex” a livrat marfă reclamantului SA „Dacia – LV”, conform comenzilor pentru primirea mărfii (f.d. 29-31).

Totodată, instanța de judecată reiterează că, prin cererea de chemare în judecată reclamantul a solicitat încasarea datoriei în mărime de 187.785,14 lei, invocând în susținerea cerinței pct. 4 din acordul suplimentar la contractul de vânzare-cumpărare.

Astfel, instanța constată că, potrivit pct. 4 din acordul suplimentar la contractul de vânzare - cumpărare, părțile au stabilit că, pe parcursul anului calendaristic, furnizorul are dreptul de a-și recompensa consumatorii finali cu un bonus suplimentar de %. Cantitatea și suma vor fi indicate în factura suplimentară, lunar (f.d. 11, 15).

Conform pct. 5 din același acord, părțile au stabilit că, cumpărătorul plătește marfa realizată prin transfer, o dată pe lună, conform raportului de vânzare furnizat.

În această ordine de idei, instanța de judecată constată că, părțile acordului suplimentar au stabilit expres că, recompensarea consumatorilor finali cu un bonus suplimentar este un drept al furnizorului-SRL „Viocris – Impex” și nu o obligație, dar totodată, această recompensare se face în baza unei facturi suplimentare emise lunar. În același timp, cumpărătorul are obligația de a plăti marfa conform raportului de vânzare întocmit și transmis furnizorului.

Instanța de judecată reține că, reclamantul nu a prezentat rapoartele de vânzare aferente perioadei septembrie - octombrie 2023. Deși, în ședința de judecată reprezentantul reclamantului a susținut că aceste rapoarte au fost întocmite și transmise lunar prin e-mail către agentul SRL „Viocris – Impex”, la materialele cauzei aceste rapoarte nu se regăsesc.

Totodată, instanța de judecată menționează că, reclamantul își întemeiază acțiunea pe actele de reducere pentru livrarea produselor și actele de calculare servicii de reduceri, însă instanța apreciază ca nefondate actele de reducere pentru livrarea produselor conform contractului nr. 88 din 01 ianuarie 2021 pentru perioada 01 septembrie 2023 - 30 septembrie 2023, și respectiv pentru perioada 01 octombrie 2023 - 31 octombrie 2023, și actele de calculare servicii de reduceri pentru perioada 19 septembrie 2023 - 02 octombrie 2023, 03 octombrie 2023 - 16 octombrie 2023 și respectiv 17 octombrie 2023 - 30 octombrie 2023, or, acestea sunt întocmite şi semnate unilateral de SA „Dacia – LV", fără a fi contrasemnate de furnizorul SRL „Viocris – Impex", ceea ce nu îndeplineşte condiţiile de valabilitate a unui act de verificare a decontărilor reciproce, care prin definiţie trebuie semnat de ambele părţi (f.d. 17-21, 22-25).

De altfel, potrivit pct. 9.1 din contractul de vânzare-cumpărare din 01 ianuarie 2021, părțile au stabilit că, furnizorul oferă cumpărătorului o reducere în valoare (15% la sută) din costul total al furnizărilor lunare. Reducerea se acordă prin emiterea facturilor fiscale corespunzătoare în termen de până la data de 15 a lunii următoare celei pentru care se acordă reducerea. Reducerea se eliberează după semnarea actului de verificare între părți pentru perioada de raportare (f.d. 9, 13-14).

La materialele cauzei se atestă, actul de calculare servicii de reduceri privind compensarea reducerii la finele promoției pentru perioada 19 septembrie 2023 - 02 octombrie 2023 semnat și ștampilat de ambele părți, de unde rezultă că compensarea reducerii pentru promoții constituie suma de 21.821,03 lei (f.d. 87).

Prin urmare, la 20 octombrie 2023, pârâtul/furnizorul SRL „Viocris – Impex" a emis o factură fiscală nr. AAS2103663 pe minus cu suma de 21.821,03 lei, prin care se confirmă executarea obligației pârâtului privind compensarea reducerii la finele promoției pentru perioada 19 septembrie 2023 - 02 octombrie 2023. La fel, în ședința de judecată, reprezentantul reclamantului a declarat că factura suplimentară privind compensarea reducerilor o emite furnizorul, deoarece emite o factură pe minus (f.d. 88).

Mai mult ca atât, potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce conform situației la 31 octombrie 2023, între SA „Dacia – LV" și SRL „Viocris – Impex", semnat de ambele părți, rezultă că, conform datelor evidenței SA „Dacia – LV" și SRL „Viocris – Impex", la data de 31 octombrie 2023, înregistrează datorii doar SA „Dacia – LV" față de SRL „Viocris – Impex" în mărime de 1.209.085,71 lei (f.d. 89-90).

Totodată, instanța de judecată constată că, prin scrisoarea/notificarea nr. 124 din 15 decembrie 2023, SA „Dacia – LV" indică despre semnarea unui act de verificare care reprezintă situația contabilă pe facturi, în care este inclus bonusul în sumă de 107.121,51 lei și promoții în sumă de 80.763,60 care au fost acceptate de către SRL „Viocris – Impex", însă un astfel de act de verificare nu a fost anexat la materialele cauzei (f.d. 75).

Prin urmare, reieșind din materialele cauzei instanța de judecată atestp că reclamantul a solicitat încasarea datoriei în mărime de 187.785,14 lei, cerință care vine în contradicție cu probele cauzei or, în cadrul examinării cauzei s-a confirmat faptul că SRL „Viocris – Impex" a acordat și achitat reclamantului toate reducerile pentru promoții, conform actului de verificare a decontărilor reciproce din 31 octombrie 2023.

Cu referire la cerința reclamantului privind încasarea din contul pârâtului SRL „Viocris – Impex" în beneficiul reclamantului SA „Dacia – LV" a dobânzii de întârziere în mărime de 12.392,94 lei, instanța de judecată reține următoarele.

Potrivit art. 942 alin. alin. (1) și (2) Cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

Conform art. 874 Cod civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobîndă, se plăteşte o dobîndă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin.(2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată. Rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă: a) pentru primul semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 ianuarie din anul respectiv; b) pentru al doilea semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 iulie din anul respectiv.

În acest sens, instanța de judecată va respinge pretenția reclamantului privind încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 12.392,94 lei, ca fiind nefondată, având în vedere că pretenția de bază privind încasarea datoriei în mărime de 187.785,14 lei a fost respinsă ca neîntemeiată, iar pretenția privind încasarea dobânzii de întârziere reprezintă o pretenție subsidiară.

Potrivit art. 117 alin (1) CPC, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Conform art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale.

Potrivit art. 121 CPC, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 CPC, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărîre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii.

Prin urmare, reieșind din normele legale menționate mai sus în coroborare cu materialele cauzei și faptele stabilite de instanța de judecată, se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SA „Dacia – LV” către SRL „Viocris – Impex” privind încasarea datoriei, dobînda de întîrziere.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Dat fiind faptul că acțiunea înaintată de SA „Dacia – LV” este respinsă, instanța de judecată consideră necesar de a respinge și capătul de cerere cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 26, 94, 236-241, 357 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de SA „Dacia – LV” către SRL „Viocris – Impex” privind încasarea datoriei, dobînda de întîrziere şi încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
judecător Georgeta Grozav